

НАЦИОНАЛНА АСОЦИАЦИЯ „БЪЛГАРСКО ЧЕРНОМОРИЕ“

8200 гр. Поморие, кв. Свобода, бл. 15, вх. А, партер | 0887 709 096 | e-mail: info@nabbs.eu

Член на:

АСОЦИАЦИЯ
НА ИНДУСТРИАЛНИЯ
КАПИТАЛ В БЪЛГАРИЯ

www.nabbs.eu

КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

Вх. № 307 Б/10/19
Дата 20.11.19г.

гр. Поморие/20.11.2019 г.

Изх. № 557

ДО: КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

СТАНОВИЩЕ

ОТ

НАЦИОНАЛНА АСОЦИАЦИЯ „БЪЛГАРСКО ЧЕРНОМОРИЕ“

ПО КОНСТИТУЦИОННО ДЕЛО № 10 ОТ 2019 Г.

УВАЖАЕМИ КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

Не споделяме аргументите, изложени в искането на омбудсмана за обявяване за противоконституционни на атакуваните разпоредби от Закона за устройството на Черноморското крайбрежие.

В основата си то се базира на погрешното разбиране на омбудсмана, че всичко, което е свързано с правната възможност за обособяване на места за временно разполагане на палатки, кемпери или каравани, следва да бъде изчерпателно определена на законово ниво, което е несъстоятелно и навежда на съмнения, доколкото омбудсманът е запознат с действащата нормативна уредба, уреждаща аналогични случаи.

Според нас визираните норми от Основния закон, които според искането са нарушени от атакуваните разпоредби, нямат нищо общо с изложеното от омбудсмана. Напротив – с приетото законодателно решение тяхното съблюдаване е гарантирано.

Съгласно чл. 3, ал. 1 от Закона за нормативните актове законът е нормативен акт, който урежда първично или въз основа на Конституцията, обществени отношения, които се поддават на трайна уредба, според предмета или субектите в един или няколко института на правото или техни подразделения. Според ал. 2 на същия член, за уреждане на другите отношения по тази материя законът може да предвиди да се издаде подзаконен акт.

В случая се касае за „обособяване на места за временно разполагане“ на посочените в нормата палатки, кемпери или каравани.

Действащата нормативна уредба за опазване на земята като основно национално богатство – Законът за опазване на земеделските земи, разграничава случаите на строителство със или без промяна на предназначението на земята в определените от закона случаи. В процесната хипотеза обаче въобще не става дума за каквото и да било строителство, тъй като нормата на чл. 10а от ЗУЧК изрично го изключва, като възможност. Но дори правилата и нормативите за строителството на сгради, каквито в конкретния случай не съществуват, са уредени с наредба на министъра на регионалното развитие и благоустройството по делегация от Закона за устройство на територията.

В случая не става въпрос и за категоризирани къмпинги, по смисъла на Закона за туризма, а за места извън тях. Но си позволяваме да обърнем внимание, че цялата материя, свързана с изискванията за устройството, оборудването, че и самата категоризация на категоризираните къмпинги е уредена на ниво подзаконов нормативен акт. А и не само за тях, а и за всички места за настаняване и средства за подслон.

В случая се касае за временно ползване на земя без строителство и без промяна на предназначението ѝ. Без значение дали тя е земеделска или горска, или като такава е включена по съответния ред в границите на урбанизирана територия, но е незастроена, за ползването ѝ временно за други нужди не се изискват каквито и да било нови подробни устройствени планове или техни изменения, а разрешение, издадено от съответните компетентни органи.

По отношение на земеделската земя, на която в искането е обърнато особено внимание, държим да отбележим, че временното ѝ ползване за различни нужди и досега е определено на подзаконово ниво. Съгласно чл. 40, ал. 1, т. 10 от ЗОЗЗ комисията за земеделските земи разрешава временно ползване на земеделска земя при условията и по реда на правилника за прилагане на закона. В ППЗОЗЗ тази материя подробно е развита в глава пета, раздел VI, като най – близка до хипотезата на чл. 10а от ЗУЧК е разпоредбата на чл. 59а, ал. 2 - за разполагане на преместваеми обекти, които не са трайно свързани с терена, както и за други нужди без застрояване се допуска ползване на земя от физически и юридически лица за не повече от 10 години.

По отношение на местата и условията за временно устройване на биваци или палаткови лагери и бивакуването в националните паркове, с които местата по чл. 10а от ЗУЧК имат сходство, следва да се има предвид, че те са уредени в плановете за управление на съответните паркове – т.е дори не и в подзаконов нормативен акт.

Що се касае до твърденията, че атакуваните норми не опазват околната среда и човешкото здраве според нас именно атакуваните разпоредби говорят за точно обратното – както чл. 10а, така и чл. 17а в неговата цялост и в частност и атакуваната ал. 2. Не намираме и каквото и да било противоречие в разпоредбите на чл. 17а с други разпоредби от закона, още повече, че както е отбелязано и в искането, Конституционния съд вече се е произнесъл по чл. 17а относно другите ограничения.

Не оспорваме искането на омбудсмана да отпадне в параграф 15 посоченото изключение за параграф 9 относно чл. 24в.

Всъщност с искането си омбудсмана защитава не права на граждани, които са нарушени, а съществуващи в практиката неправомерни действия на една малка група граждани, които нарушават с тези си действия не само права на голяма група граждани, но и редица законови разпоредби, включително и конституционните, цитирани от омбудсмана. Тоест, омбудсмана оспорва създаването на правов ред в правовата държава, за да продължи неправомерното и безвъзмездно ползване от една група лица на частни, държавни и общински имоти в пълно нарушение на конституционните и законови разпоредби. Така ще продължи разрушаването на дюни и плажове, местообитания, земеделски и горски територии, създаване на изключително „здравословна и благоприятна среда за човешкото здраве“, в което може да се убедите и сами от приложените материали.

От името на Управителния съвет
С уважение,

Димитър Канариев

Председател на управителния съвет на
Национална асоциация „Българско Черноморие“

Приложения:

1. Снимков материал доказващ „здравословна и благоприятна среда за човешкото здраве“, ако считате, че живеенето в боклуци и извършването на физиологичните нужди там където всеки свари е такава среда. Снимков материал доказващ, че изграждането на „санитарни възли“ и огнища върху дюни е метод за тяхното „опазване“;
2. Справка за нарушаване на действащи закони при практикуване на диво къмпингуване;
3. Справка за забрана на пренощуване, къмпингуване, паркиране и палене на огньове извън определените за това места в страните от ЕС и санкциониране на практикуващите го. Дивото къмпингуване е забранено и от останалите страни, които са европейски, но не са членки на ЕС, забранено е в САЩ, Канада, Австралия, Нова Зеландия и на други места;
4. Разпоредби на Конституцията на Р. България доказващи необходимостта от наличието на законова разпоредба за обособяване на места за временно разполагане на палатки, кемпери и каравани;
5. Отворено писмо на НАБЧ относно приетите промени в ЗУЧК от 28.06.2019 г.;
6. Писмото до Европейският комисар по околна среда, морско дело и рибарство К. Вела, като доказателство, че ЕК е сезирана от НАБЧ за промените в ЗУЧК и не е реагирала отрицателно, че тези промени биха довели до влошаване на околната среда или унищожаване на биоразнообразието;
7. Съобщение относно забраните за диво къмпингуване в Р. България на МВнР